Зоря Галицка.

Львôвъ. Середа Ч. 41. Дня 11/23 Мая 1849.

Выходитъ два разы на тыждень въ Середȣ и въ Сȣботȣ. Цѣна четверьрочна для ôдберающыхъ въ Редакцїи 1 рень. 15 кр. срѣб.; для отрымȣющихъ черезъ почты 1 рень: 35 кр. срб; цѣна пôврочна для ôдберающихъ въ Редакцїи 2 рень: 30 кр. ср.; для отрымȣющихъ черезъ почты 3 рень. 10 кр. ср.

Справы краевî.

89. Заседанїе Головнои Рады дня 6/18 Мая.

Завѣдомлено Радȣ о дальшихъ надходя-
щихъ складкахъ зъ причины релїгiйного
и народного торжества 3 Мая, именно ôдъ
оученниковъ Гимназїȣмъ Бȣчацкого и слȣша-
телей тȣтейшои 1 класи лицеальнои академї-
ческои. — Ч. Кȣзьемскiй освѣдчивъ, що зъ
вплынȣвшихъ складокъ на той торжествен-
ный обхôдъ ще ся щось зôстане и що Рада
бȣде мала постановити, на якȣю народною
цѣль тїи надвыжки бȣде треба обернȣти. —
Завѣдомлено Радȣ о надôсланôмъ черезъ вы-
борцѣвъ окрȣга Равского оригинальнôмъ пи-
сьмѣ Г. Министра Стадїона, въ котрôмъ
за зверненый на него выборъ дякȣе; на прось-
бȣ тыхъ выборцѣвъ, абы тое письмо въ ак-
тахъ Рады зôстало и абы сочинена черезъ
нижже ôдповѣдь бȣла Г. Стадїонови черезъ
Головнȣ Радȣ пôслана, пристала Рада. — По-
становила Рада потôмъ комїссїю до доклa-
дного описаня торжества 3/15 Мая и абы
описъ бȣвъ печатаный. — Павенцкiй звѣдȣ-
вався, кто приказавъ хорȣгвы, австрїйскȣ и
рȣскȣ на вежи ратȣшнôй, якъ здае ся за
позволеньствомъ правительства зъ рана на
дни 3/15 Мая завѣшенî — заразъ потôмъ не
забавки, такъ якбы то на образъ Рȣсинôвъ,
знати. Порȣчено зôстало тое доходити, абы
си въ мѣрȣ того можна поступити. — На
освѣдчене Ч. Кȣзьемского, що крестики на
памяткȣ „3/15 Мая 1848" не всѣмъ ся мо-
гли дôстати, понеже сочиненî 5000 до одно-
го розôбранî, зважаючи также, що о тїи
крестики зо всѣхъ сторонъ ся попитȣютъ,
постановила Рада значне число тыхъ крести-
кôвъ ще сочинити казати и Радамъ окрȣ-
жнымъ до розпродаваня розôслати, абы тымъ
способомъ такихъ людей ôдъ сочиненїя и роз-
продаваня тыхъ крестикôвъ выключити, ко-
три лише заробкȣ глядатъ а съ справою
народною рȣскою нѣчого не маютъ спôльно-
го. — На Понедѣлокъ замовлене зôстало
заседанїе Матицѣ Рȣскои. — На найважнѣй-
шїй предметъ на тôмъ заседанїю Рады звер-
нȣвъ оувагȣ Вс. Предсѣд. Кȣзьемскiй, то е, на
тїи точки конституцїи, въ котрыхъ поста-
новлено, що на депȣтованого соймового до пер-
шои коморы лише той може бȣти обранымъ,

кто податкꙋ платитъ 500 р. срб.; а до дрꙋгой или нижшой коморы лише той може обирати, кто на селахъ податкꙋ найменше 5 р. срб., а въ мѣстахъ надъ 10000 жителѣвъ числящыхъ, принаймѣй 10 р. срб. платитъ. Зъ того бы выпало, що зъ Рꙋсиновъ черезъ выборъ нѣктобы не мавъ права войти до первой коморы, и що, понеже найболша часть Рꙋсиновъ, ако посѣдателѣвъ сельскихъ не платитъ податкꙋ ажъ 5 р. срб., найбольша часть Рꙋсиновъ ôдъ выборꙋ депꙋтованого бꙋлабы оусꙋнена. Оураджено про тое, постановити комиссію, абы тїи недогодности для рꙋского народа розмѣрковала и до Мїнїстерства прошеніе сочинила, абы въ выдати маюшôмъ законѣ выборовôмъ для Галичины, а именно для рꙋского народа низша цѣна, якъ 5 р. срб. бꙋла постановлена, и щобы выборъ до першой коморы сеймовои бꙋвъ завислый лише ôдъ такого податкꙋ, абы рꙋскїй народъ стосовне до своего числа и своей ваги могъ бꙋти и въ той коморѣ першой належите застꙋпленый.

Г. Кꙋземскїй воззвавъ, абы ся кто пôднявъ выробити прошеніе до мїнїстерства о оустрôствѣ оучилищъ съ застереженьемъ права рꙋскомꙋ языкови приналежащого. Рада просила ВВ. Кꙋземского и Госп. Яновского, доктора фїлософ. и професора, абы ся тымъ заняти хотѣли.

На конецъ Р. Мохъ, сочинитель „Справы Клекотинськои“ просивъ Радꙋ о порꙋкꙋ, понеже тая Справа оуже цѣлкомъ напечатана, але мꙋ печатня тое его дѣло безъ заплаченя, або принаймѣй безъ порꙋки, що належитôсть заплатитея, не хоче видати. Рада прїйняла на себе, за сочинителя зарꙋчити, абы тое дѣло якъ найшвидше могло оуже бꙋти пренꙋмерантамъ ôддане, а тымъ, котри ся не пренꙋмеровали, розпродаване.

Въ Бережанахъ въ польской фарѣ, повѣдаютъ намъ, якобы ся образъ пресватои Дѣвы засланявъ чꙋдесно якоюсь бѣлою поволокою, и то за тое, що ся матерь Божа на Рꙋсиновъ за щось тамъ гнѣвае, — и доносять намъ, же сꙋть люде, котри томꙋ даютъ вѣрꙋ. — На тое ôдповѣдаемъ, що образъ можна чимось тамъ побѣлити; на все сꙋть способы, — и абы тамъ ктось зъ людей тое знати могъ, же ся Мати Божа на Рꙋсиновъ гнѣвае, тое не може бꙋти. — Нaяки то ся способы люди не берꙋтъ, абы рꙋскїй народъ баламꙋтити, що съ Полаками не трымае!

Въ слѣдство завѣговъ, хотяй даремныхъ, ворохобниковъ тꙋтейшихъ, вышло розпоряженье Его Превос. начальствꙋющого Енерала зъ дня 17 Мая, що пôдъ сꙋдъ наглый або по обстоятельствахъ и пôдъ сꙋдъ военный бꙋде взятый каждый и по законахъ воисковыхъ сꙋдженый, кто

а) нашого цѣсарско-королевского, або цѣсарско-россїйского воина до преневѣренася оувести стараеся;

б) Его Величество Цѣсаря австрїйского або Его Величество Цѣсаря Россїйского злословити позваляеси або

в) въ намѣренію, революцїйномꙋ движенюприлꙋчитися, пѣки або косы яко орꙋжїе прилагоджꙋе, або въ посѣданю орꙋжїя знайдеся.

Д. 12. с. м. вечеромъ повернꙋли Цѣсарь Е. М. зъ Прешбꙋркꙋ до Вѣдня. Спокôй въ мѣстѣ есть примѣрнымъ а захованьеся Вѣдня на таки тяжкї часы годнымъ имени столицѣ — середной точки сильной державы.

Пôдля найновїйшыхъ донесенїй вꙋстꙋпивъ П. М. Н. Фоґель до Тренчина, а Дембиньскїй мае съ 5000 м. въ мѣстахъ горѣшныхъ стояти.

Въ Краковѣ оденъ законникъ! стараеся колькохъ воиновъ зъ переходящого тꙋда вой-

ска россійского до проневѣренася привести. Тое мѹ доведено и зѡставъ на рôкъ арештѹ сказаный и до Голомбца ôдвезеный.

Доносилисьмо, що въ окрѹзѣ краковскôмъ бѹла зобрана банда повстанцѣвъ и що ажъ войско бѹло оуживане, абы ю розполошити. Одного зъ тыхъ повстанцѣвъ Андрея Стржемецкого, оучителя сельского зъ Дѹбелтôвкою и пѣстолетомъ схоплено, и го черезъ сѹдъ на смерть черезъ шибеницю сказано; кара смерти однакожъ, зостала перемѣнена на розстрѣлянье, що и дня 3/15 Мая настѹпило.

Четвертый корпѹсъ войскъ россійскихъ, нѣмъ до Галиціи вступивъ, отримамъ слѣдѹющій приказъ; оумѣщаемъ го безъ переводѹ.

ПРИКАЗЪ

къ 4мѹ пѣхотномѹ корпѹсѹ.

Г. Дѹбно. Н. 92. Априліа 23 дня 1849 года.

Бродяжническая шайка злонамѣренныхъ людей сначала тайно развратомъ неопытныхъ оумовъ, прельщеніемъ ихъ своеволіемъ, вооружила наконецъ явно въ нѣкотрыхъ госѹдарствахъ легкомыслящихъ и нетвердой нравственности людей противъ правительствъ и сіи заблѹждающіяся во ослѣпленіи своемъ, произвели народныя бѣдствія.

Подъ кроткимъ и благодѣтельнымъ правленіемъ счастливая Австрійская Имперія была для иноземцевъ примѣрною страною довольства, порядка и благоденьства. Но въ потокѣ волненій народовъ и ето счастливое намъ союзное государство посѣтили тажкія испытанія.

На призывъ намъ дрѹжественной Австріи, Всемилостивѣйшій нашъ Госѹдарь Императоръ, по величію дѹши своей, для сохраненія спокойства въ Галиціи высочайше повелѣть изволилъ выстѹпить въ нее ввѣренымъ мнѣ войскамъ.

Его Свѣтлость Главнокомендѹющій Арміею въ безконечномъ о насъ попеченіи для обезпеченія нѹждъ сдѣлалъ нѹжныя разпоряженія.

Богъ благословитъ наше доброе намѣреніе. На дѣло чести, на дѣло славы впередъ братцы!

Приказываю вамъ сохранити порядокъ и оустройство, которыми вы всегда были одѹшевлени. Съ мирными жителями обходитесь кротко и дрѹжелюбно, чтобъ при возвратѣ нашемъ домой мы могли съ чистою совѣстію сказать: мы свято исполнили свое дѣло, помогли сосѣдамъ, и на чѹжей сторонѣ пріобрѣли дрѹзей.

Когдажъ потребѹется нашъ штикъ, да сабля, тогда начальники покажѹтъ пѹть и во славѹ Госѹдаря и отечества мы дрѹжно воскликнемъ: Оурра! Подлинникъ подписалъ: Генералъ отъ Инфантеріи Чеодаевъ.

Доносятъ зъ тѹрецко-чорногорской границѣ, що въ Цетинѣ до 1000 м. охотникôвъ въ помощь Сербамъ слѣдствомъ ôтозвы зъ Россіи чи до Владики Чорногорского посланой, записалося. Изъ всѣхъ сторонъ тягне молодѣжъ, наслабою Славянщины одѹшевлена, пôдъ началствомъ хороброго героя Бана Елячича рыцарской славы добѹвати.

Дѣломъ военнымъ Є. М. Тодоровича, потерявшого любовъ свого народа, доводитъ теперь пôдполковникъ Пѹфферъ, котрый временний обстоятельства Сербôвъ розѹмно понявъ, вышшу любовъ народа пріобрѣвъ. Перше его выстѹпленье яко начальника войскъ народныхъ не подарилось емѹ, бо бѹвъ пôдъ Томашевацôмъ ôтъ 5 разы силнѣйшого непріятеля нападеный и побитый. 13 Мая ôтбѹдеся въ Земнинѣ выборъ Воеводы сербского. Оубѣгателями зовѹтъ одни полковника Мамѹлю,

*

Кничанина и Стратимировича *); другіи именуютъ Кничанина, Стратимировича, князя Михайла Обреновича и Бана Елачича, котрый въ послѣдныхъ временахъ найбольше надѣи для себе пріобрѣвъ. Съ прибытьемъ Бана Елачича до Бачки видится для Воеводины важне дѣло починатися, бо онъ обоймае також начальство войскъ сербскихъ отъ Майергофера, ба такожъ зъ Волощины до Орсовы повернувшихъ 12,000 м.; въ загалѣ 30,000 м. на тое употребитъ, щобъ слово цѣсарске, — Воеводина сербска якъ найборше совершене было. Имя его буде найспасительнѣйше на розгорѣній серця влахатй.

Прешбургъ 16 Мая. Ватага военныхъ дѣяній въ Угорщинѣ переноситься зъ нашихъ сторонъ до Угорщины горѣшной. Начальный П. З. М. Вельденъ держитъ свою армію соредоточену, и поступае вольнымъ шагомъ впередъ. Зъ другои стороны на сѣверу, де войска россійски коло Дуклѣ, Старого Села, Ябловки и Йорданова стоятъ, стягнена не мала сила Мадяровъ, а ворохобники подъ Гергейомъ и Дембѣньскимъ стараются границѣ Моравщины, Шлезька и Галичины бурити. Такъ видится намъ бути можливымъ, що зрѣлище войны и до Галичины може бути перенесене, скоро войска россійски своихъ мѣсць удержати не возмогутъ. Зъ письма зъ Горличъ (зъ Ясельского) довѣдуемся, що Дембѣньскій подъ Збороомъ 2. мили отъ границѣ стоитъ.

Местре 10 Мая. П. М. П. Гайнаѵ подавъ до пословъ заграничныхъ въ Венеціи письмо, въ котрымъ жадае, абы ихъ кораблѣ военни до 20 Мая венеційски воды опустили, бо при починающомся тѣснѣйшомъ обступленью крѣпостей венеційскихъ буде имъ опасно; ровно взывае, абы о безпечность подданыхъ черезъ нихъ заступленыхъ державъ постаралися, бо позднѣйше будутъ своей судьбѣ оставлени. На крѣпость Мальгеру пускаеся щоденне 700 до 800 пушковыхъ выстрѣловъ, а 50 до 80 бомбъ. Нападъ изъ крѣпости отбито со славою. Манинъ робитъ надѣю на посредствованье Англіи и Франціи, але урядово съ тымъ ще не обозвався.

П. З. М. баронъ Даспръ занявъ 6. т. м. Луку, бригада Коловрата Пизу а бригада Вимпфенъ Пьетрасанту. Зъ розговоровъ, котри меже тосканьскимъ правительствомъ а комисарами П. З. М. Даспра отбувалися видно, що цѣсарски войска прямо на Ливорно потягнутъ, такъ, щобъ 9. т. м. на Ливорно поступити можно было. Позднѣйши вѣсти доносятъ о прибытью барона Даспръ подъ Ливорномъ. Отозвою наказавъ онъ мѣсту поддатися, а давъ 48 годинъ времени до намыслу. Мѣсто готовится до обороны. Въ загалѣ употребляеся въ Тосканьскимъ 11,000 а въ Римскимъ 16,000 войска австрійского. Знаный енералъ конноты Горшковскій естъ наставленный правителемъ Бононіи.

СПРАВЫ ЗАГРАНИЧНІ.

Парижъ 7. Мая. Несподѣвано неудала выправа енерала Удино до Риму займае теперь увагу всѣхъ. Донесенія зъ д. 2. Мая кажутъ, що Удино 30. Цвѣтня зъ дѣломъ 3000 м. на занятье Риму выруши̂въ, але за кождымъ разомъ страшнымъ огнемъ зъ оконъ принятый уступити мусѣвъ. Мавъ онъ стратити до 180 мужа забитыхъ, а до 400 раненыхъ, и о мало самъ не бувъ поиманымъ. Теперъ стоитъ въ Паольо и ожидае усилена.

---

*) Кажутъ, що и Кошутъ его именованьемъ на Бана частуе.

Зъ Тѹринѹ доносатъ; що Джьоберти зрёкъ ся не ино мінїстерства, але и посольства сардиньского въ Францїи. Письмо его Иль Садзьаторе оголошае тѹю резиґнацїю за дôйстнѹ и николи неôтзовнѹ.

Зъ Тѹринѹ пôдъ 2. Мая пишѹтъ: Великовоевода тосканьскій не може до свого краю безъ 8000 м. въ войнѣ вправленого и вѣрного войска повернѹти. Мôгбы ôнъ и до Австріи ѹдатись о такѹю помôчь; але зъ многихъ взглядностей видится емѹ лѣпше, ѹдатися до Піемонтѹ, и ѹ двора Тѹринского тои помочи просити. Ще незвѣстно, якѹю ôтповѣдь дворъ Тѹриньскій Великовоеводѣ дасть.

Дворъ Вѣденьскій рôвно, якъ Тѹриньскій прагнѹтъ мира; сторона побѣдительна, якъ прилично, робитъ концессіи. Кажѹтъ за дôйстно, що Австріа своихъ требованій о сплаченье коштôвъ военныхъ на 100 міліонôвъ лёрôвъ (сороковцѣвъ) спѹстила. Сардиніа ѹже на 80 міліонôвъ пристае. Згода не далека.

Зъ Сицилїи пишѹтъ: Справы римскіи ближаются своимѹ конечномѹ розвитю: войска неаполитаньски 15000 м., котрыми самъ король доводивъ, были бѣлыми хорѹгвами, оливными вѣнцами и радостными голосами повитани; кажѹтъ, що Рымляне неаполітаньски возы провіантовіи ôтослали, и обовязалися, сами своихъ освободителей харчовати. Папа на слѹчай вступленья чѹжихъ вôйскъ до римского выдавъ приличнѹ ôтозвѹ до своихъ пôдданыхъ.

Въ Римѣ готовлятся на принятье вôйскъ неаполитаньскихъ, котри въ числѣ 15,000 м. пôдъ Римъ пôдтягнѹли, и коло Тиволи розположились. Побѣда Францѹзôвъ дае Рымлянамъ охоты, безъ обавы и того непріятеля ожидати. Наибôльше шамотався комісія затарасова, котра вынайшла спосôбъ рѹхомыхъ затарасôвъ.

Зъ Тѹринѹ доноситъ письмо Націоне, що австрійски войска Ливорно вже взяли. 4 т. м. ôтбыли войска тосканьски зъ мѣстомъ малѹ захваткѹ.

Правитель Нѣмецчины архикназь Иванъ видавъ до вôйскъ нѣмецкихъ ôтозвѹ, де ихъ до вѣрности къ правамъ, братнôй спôлности въ надстоящихъ временахъ, и ôтвазѣ противъ врителямъ всякого правного порядкѹ взывае. Подобноже основы ôтозва короля прѹского до своихъ вѣрныхъ народôвъ, котри ся около соединенія завязавшогося „отечество" до короля горнѹтъ.

Вѣдень 14 Мая. Ѹстѹпленье франкофѹртского мінїстерства Гаґеринъ, противнôсть архикнязя Правителя противъ налаганью лѣвой стороны соборѹ франкофѹртского, познаки близького повстаня и ѹчрежденье конвентѹ въ Франкофѹртѣ, то сѹть последніи вѣсти, якіи намъ зъ Нѣмецчины дôйшли.

ВСЯЧИНА.

СПѢВАНОЧКА.

Зъ Перемышля стрѣловъ летитъ
Коникъ вороненькій,
Ѹзброеный на нѣмъ сидитъ
Рѹсинъ молоденькій.

Стоитъ журна Марысенька,
Слезы отерае;
Скоро взрѣла козаченька,
Мило промавляе:

„Гей де летишъ мой козаче?
Ты рускій мотильку!
За тобою серце плаче,
Стримайся на хвильку!“

— Чогожъ, чого миленькая
Маю ся стримати?
Мене киче ро̂днинкая
Наша руска мати.

„Дежъ та киче наша мати?
Мы съ невъ, она съ нами;
Ктожъ, насъ смѣе розлучати
Лѣсами, горами?“

— Мене киче наша мати
Гетъ въ свѣтъ на войнонку,
Шабелькою сутрымати
Нашу свободоньку.

Мати киче, король каже,
Тай намъ поручае.
Погубити гнѣздо враже
Що намъ докучае.

„Летижъ милый мой соколе!
Щаслива дорога!
Поконаешъ врага въ поле,
За помочевъ Бога.“

Бувай, бувай ты здорова
Голубонько мила!
Якъ поѣду въ свѣтъ зо Львова,
Щобысь не тужила.

„Ой не буду я тужити,
Хоть сердцю таженко;
Буду Богу ся молити,
Бысь вернувъ борзенько.“

І. С.

За важне средство до своихъ цѣлей уважали и уважаютъ бороховники тутейшій уймати си войско и приводити го до приневѣрена ся своимъ обовязкамъ. Ихъ то по̂дбурюваню приписати треба, що такъ богато Гусаро̂въ мадярскихъ утѣкло до Угорщины. Оденъ, запевне зъ дурнѣйшихъ бороховнико̂въ льво̂вскихъ мыслявъ, що то му ся удастъ и на россійскихъ Гусарахъ; выйшовъ собѣ про тое $^{2}/_{14}$ Мая с. р. до табору наНово̂мъ Свѣтѣ, але тамъ трафивъ на свого. Поки салдато̂въ чествувавъ цигарами и мовивъ о рѣчахъ обоетныхъ, поти була згода; але скоро скеровавъ мову на рѣчы політичнѣ и зачавъ передъ ними не съ приналежитою честію о нашо̂мъ Цѣсарю мовити: салдати заразъ упали на него и обложили го на всѣ боки такъ, що добре попамятае. И такъ россійске во̂йско уже тутъ во̂ Львовѣ ставае битвы за нашого Цѣсаря.

ГОСПОДАРСТВО СЕЛЬСКЕ.

О способахъ, якими можна бульбу (картофлю) о̂дъ гнита на пришло̂сть забезпечити.*)

Межи всѣма плодами, котрѣ земля для пожитку людей выдае, бульба, котра для міліоно̂въ людей головне, и мало не само одно поживлѣнье становитъ, на найбо̂льшу бы ихъ увагу и трескливо̂сть заслугувати повинна; а єднакожъ далеко менше звикли люди собѣ задавати трескливости, уваги и працѣ коло ей садженя и захованя, якъ коло многихъ збыткововыхъ плодо̂въ и пр. тютюну, анижу, бураковъ цукровыхъ и т. д. Той то малой дбалости и увазѣ приписати належитъ, що на такъ велику хоробу, котра ю въ тыхъ рокахъ навѣдила, мало не цѣлковитымъ знищеньемъ того такъ дуже потре-

*) Тіи, що вже посадили бульбу, можутъ ще того способу ужити, если мо̂цною ропою зъ соли бульбу, скоро посходитъ, добре по̂дольютъ, такъ абы цѣла рослина съ корѣньомъ замокла.

бного и безпечного лѣкарства доси невынайдено.

Декотрѝ оуваги и спостережена зôбранѝ зъ писмь ґосподарскихъ и зъ власного досвѣдчена могꙋтъ ей послꙋжити до показана способꙋ, котрымбы бꙋльбы на потôмъ ôдъ гнитьѧ забезпечити можна, подаю до вѣдомости:

Хотѧчи іаке зле оусꙋнꙋти або емꙋ запобѣгчи, треба впередъ саме тое зле и его причинꙋ пôзнати, длѧ того сꙋджꙋ и іа за рѣчъ потребнꙋ, показати впередъ, що за причина такъ повсюдного псована сѧ бꙋльбы, нѣмъ приступлю до назначена способꙋ, іакимбы емꙋ запобѣгчи можна.

Меже рôжными, котри рôжнїй причины той хоробы назначꙋютъ, здае ми сѧ мнѣнїе Професора Дра. Кꙋнцика на першеньство заслꙋговати, котрый вырѣкъ: що псованье сѧ бꙋльбы походитъ ôдъ певного родꙋ (ґатꙋнкꙋ) рослинъ іакими е н. пр. гꙋбка, що въ вохкихъ бꙋдинкахъ, особливе домахъ, на деревѣ (помостѣ, або фꙋтрованѧхъ коло одзвѣркôвъ) росте, и таке дерево поживае, нищитъ або плѣснѣе.

(Оувага: Досвѣдчена черезъ оученыхъ испытателѣвъ природы доказали, що плѣснь е рослина и такъ, іакъ еншїи рослины зъ насѣна вырастае, и же тое насѣна плѣсни такъ е мѣлке и деликатне, що го и черезъ шкла спостерегчи трꙋдно; також що не йно наймньшимъ порꙋшеньемъ воздꙋха зъ одного мѣстцѧ на дрꙋге перенести сѧ, але и черезъ найчистѣйше полотно, а навѣть черезъ папѣръ перетиснꙋти сѧ може, и лишъ папѣрь въ кôлькоро зложеный, або парґамїнъ рѣчи легко плѣснѣючѝ, ôдъ неи заховати може.)

Насѣна такихъ рослинъ особливе же гꙋбки домовоѝ (до котрои родꙋ и тїи, що на бꙋльбѣ ростꙋтъ и ихъ нищатъ належати здаютъ сѧ) потребꙋе до того, абы сѧ прїймити и рости могло, горѧчо-мокрого, парного воздꙋха и сꙋпокою, и длѧ того то всѣ роды гꙋбъ, лишъ по дощи при парнôмъ и спокôйнôмъ воздꙋсѣ гꙋсто возрастаючѝ зобачити можна.

Зъ того вже дадꙋтсѧ всѣ такъ рôжнѝ звѧвиска при псованю бꙋльбы поѧвлѧющѝсѧ легко вытолкꙋвати. А насампередъ тое обстоѧтельство, що тая хороба не всюда въ однôмъ часѣ но покотомъ зъ одного краю до дрꙋгого переходила (бо коли въ Англїи въ рокꙋ 1844, въ Нѣмецчинѣ въ р. 1846 грасꙋвала, оу насъ ажъ въ рокꙋ 1846 поѧвила сѧ), зъ ôдси походитъ, що насѣниѧ той хоробы (рослины або згнилизны) черезъ свою великꙋ мѣлкôсть и легкôсть, вѣтрами въ чимъ разъ дальшѝ краи и стороны заношене бꙋло, котра причина зъ того ще бôльшои ваги набирае, що тое псованье сѧ бꙋльбы найчастѣйше не зô спôдꙋ, не ôдъ глꙋба и корѣнѧ, але ôдъ гички, починало сѧ, и томꙋ то сѧ, що если хто бꙋльбовинье, на котрôмъ сѧ плѧми показали, зжинавъ, або косивъ, тымъ способомъ бꙋльбꙋ ôдъ гнитьѧ захоꙋвавъ, а навѣть, если хто ино поскороходивъ бꙋльбовинье то вже бꙋльба такъ негнила; чомꙋ? бо черезъ скороджене насѣна зъ гнилизны, котре бꙋло на бꙋльбꙋ осѣло обтрѣсало сѧ. Також и тое сѧ теперъ (прїймивши тое зданье П. Кꙋнцика) легко вытолкꙋвати дасть: Чомꙋ бꙋльба на добрыхъ, тлꙋстыхъ або справленыхъ полѧхъ саджена, борше и бôльше гнила, іакъ саджена на пôсныхъ, несправленыхъ, и чомꙋ вчасна и инного деликатнѣйшого ґатꙋнкꙋ бꙋльба гôрше гнила, іакъ пôзно достигаюча, озимовою названа? Томꙋ, бо на добрôмъ поли бꙋльба бꙋйно ростѣ, бôльше мае сокôвъ, вохкости въ собѣ, а деликатнѣйшꙋ лꙋпинꙋ на бꙋлю, то само и вчасна, або деликатныхъ ґатꙋнкôвъ, маючи тоненькꙋ шкѣркꙋ, котра черезъ попереднꙋ спекꙋ зварена, стѧгнена, настꙋпнымъ дощемъ теплымъ розмочена, легко пꙋкала, и такъ оупавши тогди на ню насѣна зъ гнилизны, до самого мѧса (мѧзги) сѧ причепити, потрѣбнꙋ длѧ скôльчена сѧ вохкôсть знаходити могло; що все зъ бꙋльбою трвалѣйшою, грꙋбшою лꙋпиною покритою, менше соковъ въ собѣ маючою, такъ легко стати сѧ не могло.

(До сего Ч. залꙋчаєсѧ Івое Ч. „Пчолы".)

III. Спис
жертвуючихъ на религійно-народный празникъ дня 3го Мая 1849 року.

Громада Сиховъ 1 зр. 24 кр. Гр. Заръче 5 зр. Гр. Дорогошовъ 2 зр. 3 к. Гр. Сишкна 5 зр. Гр. Стоякôв 13 зр. Гр. Тиссаровъ 2 зр. 36 к. Гр. Сасôвъ 5 зр. Гр. Кокошинцъ 8 зр. Ч. Свящ. зъ Бѣлчья 8 зр. Гр. Бѣлчье и Доброкутъ 3 зр. Гр. Грабенцъ 2 зр. 24 к. Гр. Мизунь 5 зр. Гр. Стинава 2 зр. 49 к. Гр. Любинцъ 2 зр. 38 к. Гр. Лысôвка съ Свящ. 2 зр. 30 к. Гр. Звенигородъ 8 зр. Гр. Станимиръ 2 зр. 52 к. Гр. Туркотинъ 3 зр. $12^1/_2$ Гр. Пôдгайчики 1 зр. 12 к. Гр. Кропилники 1 зр. Гр. Ковбасовичи 2 зр. Свящ. зъ Пôдгаецъ 2 зр. Гр. Городенка 8 зр. Гр. Иванье 7 зр. Гр. Ивановка зъ Свящ. 7 зр. 20 к. Гр. Перемилôвъ и Корошинцъ 5 зр. Гр. Верхôвцѣ 1 зр. 15 кр. Гр. Снятинъ 16 зр. Гр. Скородне съ Свящ. 3 зр. Дубки 3 зр. Гр. Репужинцѣ 2 зр. Гр. Кобыловолоки 8 зр. 10 кр. Гр. Млыниска 2 зр. 12 к. Накрасôвъ и Папирня 19 к. Ч. Свящ. зъ Накрасова 2 зр. Гр. Яновъ 1 зр. 39 к. Гр. Слобôдка 2 зр. 10 к. Гр. мѣста Станиславa 5 зр. 44 к. Ч. Глебовецкій ц. к. совѣтникъ 2 зр. Ч. Садовскій ц. к. совѣтникъ 2 зр. Г. Нероновичъ ц. к. Секретарь 2 зр. Гр. Крехôвцѣ 3 зр. Гр. Дрогомирчаны 2 зр. Гр. Чернѣвъ 4 зр. Гр. Стриганцѣ 6 зр. 48 к. Гр. Викторôвъ 6 зр. 32 к. Гр. Виноградъ 2 зр. 50 к. Парохъ Соневицкій 30 к. Гр. Хриплинъ 3 зр. 36 к. Гр. Тустань 5 зр. Пар. Бѣльецкій 1 зр. Гр. Дубôвцѣ 6 зр. 42 к. Пар. Герасимовичъ 1 зр. 18 к. Гр. Лахôвцѣ 5 зр. Гр. Мужилôвъ 6 зр. Гр. Болотна 2 зр. Гр. Бѣлоголови съ Свящ. 4 зр. Гр. Бзовица 1 зр. 40 к. Гр. Литина 3 зр. 42 к. Гр. Чистилье съ Свящ. 4 зр. Зъ парохіи Львôвской оуспенской 7 зр. 25 к. Ч. Т. Сосновскій 2 зр. Ч. Ныдзьельскій 1 зр. Ч. Крилошан Липницкій 5 зр. Священникъ Лозѣнскій 1 зр. Гр. Солонка 5 зр. Свящ. зъ Солонки 1 зр. Гр. Оутѣшковъ и Сторонибабы 6 зр. Н. Н. 2. зр. Г. В. Чайкôвскій 15 к. Гр. Чижикôвъ 2 зр. 15 к. Гр. Боднарôвка 1 зр. 30 к. Емиль Львецкій, Пресвитеръ 1 зр. 30 к. Гр. Ветлинъ 10 зр. Гр. Лахôвицѣ, Подорожне, Крехôвъ, Нендорôвка съ Священникомъ, 6 зр. Гр. Семигинôвъ 5 зр. Гр. Зулинъ 4 зр. Гр. Бôбрка, Мичковецъ, Здвижене округа Самоцкого 3 зр. 30 к. Гр. Сиховъ 3 зр. 30 кр. Гр. Струтинôвъ съ Свящ. 6 зр. Гр. Гошôвъ 2 зр. 15 к. Гр. Слобода 2 зр. Гр. Кальне 1 зр. 38 к. Гр. Лисовичи 2 зр. 48. Гр. Росточки 37 к. Гр. Церковна 1 зр. 30 к. Гр. Тисôвъ 2 зр. 48 к. Гр. Поляница 1 зр. 30 к. Гр. Будниціе 44 к. Гр. Волоське Село 2 зр. 6 к. Баличи подорожній 3 зр. Витвица 3 зр. 4 к. Розгорче 5 зр. Руданьцѣ 2 зр. Гр. Чернелѣвъ рускій и Човганьщина съ Свящ. 9 зр. Гр. Дорошовъ съ Свящ. 7 зр. Гр. Ґронзьова 2 зр. 30 к. Свящ. Стефанъ Скоробогатый 1 зр. Рада окружна Тарнопольска 200 зр. Брацтво Гуменецков 1 зр. Ч. Свящ. Илія Оурбанъ 1 зр. Громада Рѣчна руска 4 зр. Гр. Рудно съ Свящ. 1 зр. Г. Семашь 1 зр. Гро. Белелуя и Красноставцѣ съ Свящ. 7 зр. 8 к. Гр. до парохіи Гвоздца належащая 4 зр. 3 к. Гр. Огладôвъ съ Свящ. 3 зр. Гр. Вилки мазовецки 3 зр. 22 к. Гр. Сухавола, Добростани и Яновъ 6 зр. 51 к. Гр. Войтиховичи и Жендовичи съ Свящ. 4 зр. Гр. Межибродъ 1 зр. Гр. Яблоница руска 2 зр. Гр. Чертежь 3 зр. Гр. Бусько 5 зр. 36 к. Гр. Добрôвка 2 зр. 2 к. Гр. Ольхôвцѣ 2 зр. Гр. Воля Сенькова 4 зр. 22 к. Гр. Выкôвцѣ 1 зр. Гр. Сторожи 2 зр. 40 к. Гр. Загутинъ 2 зр. 5 к. Гр. Колоденько съ Свящ. 2 зр. 52 к. Гр. Зарудцѣ 3 зр. 12 к. Гр. Кашпарôвка 4 зр. Г. Ярмуловичъ пôдпоручникъ 1 зр. Г. Павлыи надзорца лѣсôвъ 1 зр. Гр. Красноселцѣ 4 зр. Гр. Рожношинцѣ 3 зр.

Разомъ 634 зр. 25 к.

(IV. спис наступитъ.)

Выдаватель и ôдповѣдательный Редакторъ А: Павенцкій. Типомъ Михаила Порембы.